

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

navrhovatelky: **Sky Solar Development s.r.o.**, IČO: 28962796,
sídlem Prokopa Velikého 572, 344 01 Domažlice - Týnské Předměstí,
zastoupený JUDr. Ivanem Teleckým, advokátem,
sídlem Holandská 1, 639 00 Brno,

proti
odpůrci: **Zastupitelstvo obce Modlany**,
sídlem Modlany 34, 417 13 Modlany,
zastoupený Mgr. et Mgr. Michalem Bouškou, advokátem,
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice,

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 2/2021 – „Územní opatření o stavební uzávěře Modlany A“, vydaného usnesením Zastupitelstva obce Modlany ze dne 16. 6. 2021, č. 10/3/2021,

takto:

- I. Návrh se odmítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** v řízení o návrhu a o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 1. 2022, č. j. 140 A 2/2021-62, právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se návrhem podaným v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení části přílohy č. 2 opatření obecné povahy č. 2/2021 – „Územní opatření o stavební uzávěře Modlany A“, vydaného usnesením odpůrce ze dne 16. 6. 2021, č. 10/3/2021, které nabylo účinnosti dne 2. 7. 2021 (dále jen „územní opatření o stavební uzávěře“), týkající se plochy Z1/R34 – Modlany, konkrétně zrušení v části vymezující pozemky dotčené územním opatřením o stavební uzávěře parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, všechny v katastrálním území X, okres X. Současně navrhovatelka navrhla, aby bylo odpůrci uloženo bezodkladně upravit písemné vyhotovení územního opatření o stavební uzávěře dle rozsudku soudu. Navrhovatelka se zároveň domáhala toho, aby soud odpůrci uložil povinnost nahradit jí náklady řízení.
2. Zdejší soud poté ke shora popsanému návrhu navrhovatelky rozsudkem ze dne 26. 1. 2022, č. j. 140 A 2/2021-62, předmětné územní opatření o stavební uzávěře pro vady řízení zrušil v části zařazení pozemků parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, všechny

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v katastrálním území X, okres X, do ploch zasažených stavební uzávěrou. Soud totiž považoval dané územní opatření obecné povahy ve vztahu k pozemkům navrhovatelky za nepřezkoumatelné v části rozhodnutí o navrhovatelčiných námitkách. K následně podané kasační stížnosti odpůrce nicméně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. 9. 2023, č. j. 10 As 56/2022-33, nadepsaný rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud přitom uzavřel, že zdejší soud dospěl v napadeném rozsudku k nesprávnému závěru, že je namítané územní opatření o stavební uzávěře nepřezkoumatelné. Dle Nejvyššího správního soudu tak měl zdejší soud v dalším řízení podle § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), opětovně posoudit zákonnost územního opatření o stavební uzávěře, jakož i ostatní návrhové body.

3. V dalším řízení, po vrácení věci Nejvyšším správním soudem, odpůrce zdejšímu soudu předložil spisovou dokumentaci, ze které se mj. podává, že v mezidobí nabyl účinnosti nový územní plán obce Modlany (viz veřejná vyhláška – oznámení o vydání územního plánu obce Modlany formou opatření obecné povahy ze dne 22. 9. 2022, která byla zveřejněna na fyzické i elektronické úřední desce téhož dne), přičemž doba platnosti napadeného územního opatření o stavební uzávěře byla omezena právě okamžikem nabytí účinnosti nového územního plánu (viz čl. V. územního opatření o stavební uzávěře).
4. Soud se pak na tomto základě zabýval tím, zda jsou aktuálně splněny podmínky řízení. Podmínky, za nichž soud může jednat ve věci samé, tvoří v případě řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části a) aktivní legitimace navrhovatele, b) existence předmětu řízení – opatření obecné povahy a c) formulace návrhu, to vše v souladu s podmínkami vyplývajícími z § 101a s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103). K meritornímu přezkoumání totiž může soud v rámci správního soudnictví přistoupit jen za předpokladu, že neexistuje neodstranitelná podmínka řízení, jež by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného než podaný návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. usnesením odmítnout.
5. Podle § 97 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), územní opatření o stavební uzávěře, které se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu, omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území. Územní opatření o stavební uzávěře lze vydat také v případech, jestliže je zrušeno nebo změněno rozhodnutí o námitkách nebo zrušeno opatření obecné povahy o vydání územně plánovací dokumentace, případně jeho část. Územním opatřením o stavební uzávěře nelze omezit nebo zakázat udržovací práce.
6. Dle § 99 odst. 1 věty první stavebního zákona územní opatření o stavební uzávěře stanoví omezení nebo zákaz stavební činnosti ve vymezeném dotčeném území a dobu trvání stavební uzávěry, popřípadě podmínky pro povolení výjimek.

7. Z výše uvedených ustanovení stavebního zákona se tedy zřejmým způsobem podává, že jedním z pojmových znaků územního opatření o stavební uzávěře je jeho dočasnost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2013, č. j. 4 Ao 9/2011-191, ze dne 14. 10. 2011, č. j. 5 Ao 5/2011-27, ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1 As 454/2017-102, a ze dne 22. 4. 2011, č. j. 5 Ao 2/2011-30, nebo také Vávrová, E., Doležalová, V., Knecht, M., Zahumenská, V., Konečná, D., Humlíčková, P., Černín, K., Strakoš, J.: *Stavební zákon. Praktický komentář*, Wolters Kluwer, Praha: 2021, k § 97 a § 99, či Potěšil, L., Roztočil, A., Hrušová, K., Lachmann, M.: *Stavební zákon – online komentář. 4. aktualizace.*, C. H. Beck, Praha: 2016, k § 97). Jak ostatně konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 6. 2011, č. j. 4 Ao 3/2011-103: „Je třeba zdůraznit, že z dikce § 97 odst. 1 stavebního zákona vyplývá, že územním opatřením o stavební uzávěře jako výjimkou z pravidla může být omezena, resp. zakázána stavební činnost ve vymezeném území toliko „v nezbytném rozsahu“, a to nejen věcně a prostorově, ale též časově, tedy pouze po nezbytnou dobu.“
8. Komentářová literatura k tomu dále uvádí, že je územní opatření o stavební uzávěře nástrojem, který z důvodu veřejného zájmu, jež má časově omezenou platnost, upravuje poměry v území formou opatření obecné povahy. Smyslem stavební uzávěry je v nezbytném rozsahu zakázat nebo omezit stavební činnost, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace nebo jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území. Významným kritériem pro vydání územního opatření o stavební uzávěře je tak právě vazba na konkrétní územně plánovací dokumentaci. Územní opatření o stavební uzávěře lze vydat také v případě, že bylo z nějakých důvodů zrušeno opatření obecné povahy o vydání územně plánovací dokumentace, případně jeho část, nebo zrušeno či změněno rozhodnutí o námitkách dotčených osob (Machačková, J. a kol.: *Stavební zákon. Komentář. 3. vydání.*, C. H. Beck, Praha: 2018, k § 97). Nutno k tomu zmínit, že věta druhá § 97 odst. 1 stavebního zákona byla do tohoto ustanovení vložena se zřetelem na možné důsledky při zrušení rozhodnutí nebo změně rozhodnutí o námitkách dotčených osob proti vydané územně plánovací dokumentaci nebo zrušení celého či části opatření obecné povahy o vydání územně plánovací dokumentace (srov. důvodová zpráva k zákonu č. 350/2012 Sb., kterým se mění stavební zákon, k § 97, nebo Malý, S.: *Stavební zákon: Komentář*, Wolters Kluwer, Praha: 2007, k § 97). Pro úplnost je poté případným uvést, že dočasnost předmětného opatření nemusí být vázána na konkrétní datum, postačí, pokud je podmíněna jinou skutečností, jež v budoucnu nastane, zpravidla vydání územně plánovací dokumentace. Stavební uzávěra tedy umožňuje na dobu pořizování územně plánovací dokumentace zablokovat novou výstavbu v území, než bude jeho uspořádání regulováno koncepčně (srov. Průcha, P., Gregorová, J., aj.: *Stavební Zákon: Praktický Komentář*, Nakladatelství Leges, Praha: 2017, k § 97).
9. Nejvyšší správní soud přitom v rozsudku ze dne 15. 11. 2022, č. j. 1 As 132/2022-67, v daném ohledu konstatoval, že „výsledkem ukončení opatření o stavební uzávěře by zpravidla měla být nová podoba územního plánu.“ V rozsudku ze dne 23. 10. 2013, č. j. 4 Ao 9/2011-191, Nejvyšší správní soud dále uvedl, že „[l]egitimním účelem stavební uzávěry mohlo být omezení nebo zákaz stavební činnosti, která by mohla ztížit či znemožnit budoucí využití území dotčeného stavební uzávěrou do doby přijetí připravované územně plánovací dokumentace. Takový účel a dobu platnosti měl ovšem odpůrce uvést ve výroku a odůvodnění stavební uzávěry. (...) Vydání a následná existence stavební uzávěry je možná pouze na

nezbytně nutnou dobu potřebnou k projednání a vydání této územně plánovací dokumentace. Vzhledem k tomu, že územně plánovací dokumentace pro dotčené území byla vydána, odpadla nejpozději k tomuto okamžiku potřeba ochrany záměru stavební uzávěrou.“ Upozornit je současně třeba na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 2 As 132/2016-86, který se týkal stavební uzávěry vyhlášené „do doby schválení regulačních plánů příslušných lokalit“, v němž bylo vysloveno, že „vydáním regulačního plánu by zanikla stavební uzávěra“.

10. V nyní řešením případě pak z odpůrcem předložené dokumentace vyplývá, že bylo v čl. 5 nadepsaném jako „Doba trvání“ napadeného územního opatření o stavební uzávěře výslovně stanoveno, že „[t]oto územní opatření o stavební uzávěře platí do doby nabytí účinnosti připravovaného nového územního plánu obce Modlany, jehož zadání bylo schváleno dne 11. 2. 2020 usnesením zastupitelstva č. 4/1/2020.“ Soud poté upozorňuje na skutečnost, že odpůrce doložil též veřejnou vyhlášku – oznámení o vydání územního plánu obce Modlany formou opatření obecné povahy ze dne 22. 9. 2022 (včetně výpisu z fyzické i elektronické úřední desky), která byla zveřejněna na fyzické i elektronické úřední desce téhož dne. Na této veřejné vyhlášce bylo zároveň vyznačeno: „nabylo právní moci dne 7. 10. 2022“. Z nadepsané veřejné vyhlášky je zřejmé, že dne 21. 9. 2022 byl usnesením odpůrce č. 4/5/2022 vydán formou opatření obecné povahy (nový) územní plán Modlany (viz též rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 2. 2023, č. j. 40 A 4/2022-77).
11. Podle § 173 odst. 1 věty třetí zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky.
12. Nutno tedy upozornit, že byt bylo na dotčené veřejné vyhlášce – oznámení o vydání územního plánu obce Modlany formou opatření obecné povahy ze dne 22. 9. 2022 uvedeno, že „nabylo právní moci dne 7. 10. 2022“, opatření obecné povahy nenabývá právní moci, ale stává se závazným právě nabytím jeho účinnosti dle nadepsaného ustanovení (srov. také Kopecký, M., Staša, J., Balounová, J., Malast, J., Pouperová, O., Kopecký, P., Adamusová, Z.: *Správní řád. Komentář*, Wolters Kluwer, Praha: 2022, k § 173). S ohledem na shora popsané skutečnosti je tak možno konstatovat, že nový územní plán obce Modlany nabyl dne 7. 10. 2022 účinnosti, nikoliv právní moci. Dle hodnocení soudu, ve smyslu veškerých dříve uvedených okolností a judikturních závěrů, tudíž tímto okamžikem pozbylo platnosti – zaniklo – napadené územní opatření o stavební uzávěře, neboť dle jeho čl. 5, jak už byl tento dříve citován, platilo ve smyslu § 97 odst. 1 a § 99 odst. 1 stavebního zákona toliko do doby nabytí účinnosti nového územního plánu obce Modlany.
13. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
14. V daném kontextu soud dále uvádí, že dle konstantní judikatury správních soudů je v případě zániku opatření obecné povahy v průběhu řízení před soudem namíste odmítnutí

návrhu na jeho zrušení z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínky řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V tomto směru je možné odkázat například na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Ao 6/2010-98, podle něhož „[p]řestože tedy v době podání návrhu na zrušení předmětného opatření obecné povahy byla splněna podmínka řízení spočívající v existenci jeho předmětu, předmět řízení v jeho průběhu odpadl. Nejvyšší správní soud přitom nemůže zrušit napadené opatření obecné povahy, které v mezidobí přijetím ZÚR Středočeského kraje (zaniklo – doplnění provedl soud) ze zákona. Zároveň zákon neumožňuje soudu, aby o takovém opatření obecné povahy rozhodl deklaratorně v tom smyslu, zda jeho napadená část byla v souladu se zákonem. Odpadnutí předmětu řízení tedy představuje neodstranitelnou podmínkou řízení.“ Nejvyšší správní soud tak v nadepsaném usnesení vyslovil, že pozbytí platnosti konkrétního aktu se v kontextu § 187 odst. 2 stavebního zákona rovnalo zániku ze zákona. V rozsudku ze dne 30. 6. 2014, č. j. 4 As 16/2014-65, pak Nejvyšší správní soud s ohledem na znění § 17 odst. 2 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který stanovil, že „[d]nem vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu se dosavadní katastrální operát stává neplatným, a nadále se používá obnovený katastrální operát“, odmítl žalobu proti rozhodnutí o opravě chyby v dosavadním katastrálním operátu, protože dosavadní operát přestal existovat jako celek, a rozhodnutí o opravě chyby se tedy již nadále nemohlo dotýkat žalobcových práv. V důsledku obnovy katastrálního operátu tedy v odkazované věci dle Nejvyššího správního soudu odpadl předmět soudního řízení. Možno též zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2013, č. j. 8 Ao 3/2011-252, ve kterém bylo uvedeno, že „[v] případě že by účinnost OOP č. 1/2011 (pozn. soudu – návštěvní řád Národního parku Šumava) nebyla řádně prodloužena, odpadl by předmět řízení před Nejvyšším správním soudem a návrh na zrušení OOP č. 1/2011 by musel být odmítnut podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.“

15. Nutno poté v návaznosti na výše citovanou judikaturu zdůraznit též závěr Nejvyššího správního soudu uvedený v rozsudku ze dne 16. 12. 2015, č. j. 10 As 229/2014-41, že „[o]bě citované věci (pozn. soudu - rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Ao 6/2010-98 a č. j. 4 As 16/2014-65) jsou si v podstatném rysu podobné: dosavadní územní plán pozbyl platnosti proto, že byl nahrazen novými zásadami územního rozvoje, a dosavadní katastrální operát pozbyl platnosti proto, že byl nahrazen novým katastrálním operátem. Jde tu tedy o náhradu dosavadního aktu či souboru informací za akt či soubor informací nový; akt nepřestane vyvolávat právní účinky pouhým plynutím času, ale právních účinků pozbude právě až v okamžiku, kdy je za něj vytvořena náhrada. Zároveň se zásady územního rozvoje i katastrální operát vyhláší (resp. vydávají) veřejně a formálním právním aktem správního orgánu. Je tedy možné přesně určit, kdy přestal platit stav dosavadní a začal platit stav nový, který s sebou nese odpadnutí předmětu řízení o návrhu (žalobě).“
16. Soud si je pak vědom také rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2021, č. j. 6 As 114/2020-63, v němž bylo sice uvedeno, že závěry plynoucí z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Ao 6/2010-98, nejsou aplikovatelné v rámci přezkoumávaných „covidových“ mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví, nicméně tento názor plynul z faktu, že „původně napadená mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví nebyla zrušena bez náhrady, ale byla nahrazena řadou dalších opatření stejné povahy a v podstatě stejného rozsahu. (...) Zatímco totiž mimořádná opatření stěžovatele, která byla zrušena na ně navazujícími opatřeními, by ani v důsledku případného zrušení těchto

navazujících opatření neobživla, opatření platné, které pouze pozbylo svých účinků v důsledku vydání obsahově shodného opatření pozdějšího (...), by v případě zrušení přednostně aplikovaného pozdějšího opatření svých účinků znovu nabylo.“ Poukazovaný rozsudek tak byl, oproti nyní projednávanému případu, vydán na základě významně odlišného právního i skutkového stavu věci. I přesto však lze zmínit, že v něm bylo konstatováno, že „[p]odmínkou řízení je toliko existence (tedy platnost) přezkoumávaného aktu (ať již správního rozhodnutí nebo opatření obecné povahy), nikoliv i jeho účinnost ke dni rozhodnutí soudu“, přičemž podstatným i pro nyní projednávaný případ je, že „byl-li již napadený akt zrušen, nebo zanikla-li jinak jeho platnost, s ohledem na kasační pravomoc správních soudů není, čeho by žalobce (navrhovatel) mohl jeho soudním přezkumem dosáhnout. (...) Nejvyšší správní soud navíc dovodil, že otázku, zda jde o zánik (platnosti) správního aktu či „jen“ jeho právních účinků, je třeba posoudit podle reálných důsledků rozhodné právní skutečnosti, nikoliv jen podle jejího zákonného označení.“

17. Vycházejí z veškerých výše citovaných judikturních závěrů, dotčené právní úpravy a již uvedených relevantních okolností věci tak soud v posuzovaném případě konstatuje, že pokud po podání návrhu na zrušení části územního opatření o stavební uzávěře pozbylo toto opatření obecné povahy platnosti – zaniklo – v důsledku nabytí účinnosti nového územního plánu pro dotčené území, odpadl předmět řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Jinak řečeno, vydání a následná existence stavební uzávěry, jejímž jedním z pojmových (zákonných) znaků dle § 97 odst. 1 a § 99 odst. 1 stavebního zákona je její dočasnost, resp. časově omezená platnost, jak už bylo shora vyloženo, je tedy možná pouze na nezbytně nutnou dobu potřebnou k projednání a vydání konkrétní územně plánovací dokumentace jako nové regulace uspořádání území. Vzhledem k tomu, že nová územně plánovací dokumentace pro dotčené území byla nepochybně vydána – nový územní plán obce Modlany nabyt účinnosti dne 7. 10. 2022, odpadla nejpozději k tomuto okamžiku potřeba ochrany záměru dotčeným územním opatřením o stavební uzávěře. V řešené věci se tak dle hodnocení soudu jednalo o případ, který dříve citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu popisuje tak, že došlo k náhradě dosavadního aktu či souboru informací za akt či soubor informací nový, přičemž nový územní plán obce Modlany byl vyhlášen (resp. vydán) veřejně a formálním právním aktem, a tudíž bylo možno přesně určit i to, kdy přestal platit stav dosavadní a začal platit stav nový, který s sebou nesl právě odpadnutí předmětu řízení o podaném návrhu.
18. Současně je třeba upozornit na to, že zdejší soud vzhledem k už popsanému nemá za to, že by předmětné – zaniklé – územní opatření o stavební uzávěře mohlo tzv. „obživnout“. Taková možnost by se totiž přičila zákonnému vymezení územního opatření o stavební uzávěře dle § 97 odst. 1 a § 99 odst. 1 stavebního zákona jako zřejmé výjimky z pravidla, kterou může být omezena, resp. zakázána, stavební činnost ve vymezeném území toliko „v nezbytném rozsahu“, tedy mj. pouze po nezbytnou dobu (dočasně) a s jednoznačnou vazbou na konkrétní připravovanou územně plánovací dokumentaci nebo jiné rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území. Přitom je nutno připomenout též fakt, že „[p]roces pořizování územněplánovací dokumentace je dynamický. Zadání územního plánu je pouze východiskem celého procesu, avšak stavební zákon nestanoví, že by výsledek tohoto procesu (tj. schválený územní plán) měl obsahově plně korespondovat s obsahem zadání.“ (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 1 As 224/2018-62, či ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169). *Ad absurdum* by tedy připuštění možnosti

obživenutí dřívějšího územního opatření o stavební uzávěře s sebou neslo (zákonem) nepředpokládaný a nepřipadný následek, že by např. navrhovatel mající stavební zájmy v dotčeném území v případě úspěchu návrhu směřujícího proti novému územnímu plánu dosáhl úplného zákazu stavební činnosti stanoveného obživlou stavební uzávěrou.

19. K tomu lze poukázat též na skutečnost, že z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že „[n]edochází-li zásadně k obnově původního právního předpisu, pak nejsou důvody pro zásadní odlišný přístup k opatřením obecné povahy, která nejsou ani právním předpisem a ani rozhodnutím, nicméně v konkrétním případě se svoji povahou právnímu předpisu nebo rozhodnutí blíží, neboť upravují práva a povinnosti abstraktně určeného okruhu osob vztahující se k uspořádání určitého konkrétního území. Je pro ně tedy typické, že po celou dobu své platnosti a účinnosti mají normativní účinek vůči abstraktně definovanému okruhu osob majících určitý vztah k území, jehož uspořádání je regulováno, a že tento normativní účinek trvá právě jen za předpokladu platnosti a účinnosti opatření obecné povahy (eventuelně může trvat i po jeho zrušení, pokud by tak stanovila přechodná ustanovení opatření obecné povahy, jímž by bylo zrušené opatření obecné povahy nahrazeno). Ani zrušením opatření obecné povahy proto nedochází k „oživenutí“ předchozího opatření obecné povahy. Územní plán je podle ust. § 43 odst. 4 stavebního zákona vydáván formou opatření obecné povahy podle správního řádu. Proto se ani neobnovuje územně plánovací dokumentace účinná před vydáním zrušeného územního plánu nebo jeho části.“ (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 AOs 4/2012-31, nebo ze dne 11. 5. 2021, č. j. 3 AOs 3/2021-27). Pokud by tedy nadepsaná situace (tj. zrušení nového územního plánu či jeho části) nastala v posuzovaném případě, pak chtěl-li by odpůrce soudem zrušenou územně plánovací dokumentaci či její část v souladu se zákonem „znovu zavést“, musel by provést také nové řízení při zohlednění aktuálního stavu pro věc relevantních okolností. V tomto ohledu je poté případným opětovně zdůraznit, že věta druhá § 97 odst. 1 stavebního zákona byla do tohoto ustanovení vložena právě se zřetelem na takové možné důsledky zrušení rozhodnutí nebo změně rozhodnutí o námitkách dotčených osob proti vydané územně plánovací dokumentaci nebo zrušení celého či části opatření obecné povahy o vydání územně plánovací dokumentace. Samotný stavební zákon tak pro případ zrušení např. nového územního plánu obce či jeho části výslovně počítá s možností vydání i nového územního opatření o stavební uzávěře, které tak bude aktuálně reflektovat situaci vyvstalou v rámci „znovu“ připravovaného územního plánu či jeho části.

20. Soud zároveň zdůrazňuje, že s. ř. s. neumožňuje správnímu soudu vydání deklaratorního výroku o nezákonnosti v případě opatření obecné povahy, jež zaniklo – tj. pozbylo platnosti a účinnosti. Jak ostatně plyne z již shora poukazovaných soudních rozhodnutí, v případě zaniklého opatření obecné povahy, které tak pozbylo platnosti a účinnosti, není možné v řízení nadále pokračovat. Je tomu tak proto, že § 101d odst. 2 s. ř. s. v rámci řízení o zrušení opatření obecné povahy stanoví, že dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší dnem, který v rozsudku určí. Není-li návrh důvodný, soud jej zamítne. Soud má tedy v tomto řízení v zásadě dvě možnosti, jak ve věci meritorně rozhodnout, a to buď, že návrh zamítne, nebo zruší (část) opatření obecné povahy. V okamžiku, kdy však napadené opatření obecné povahy jako celek zaniklo – pozbylo platnosti, nepřichází druhá možnost

pojmově v úvahu, neboť nelze zrušit to, co už není platné. Jinak řečeno, pokračování v daném řízení by za těchto okolností naprosto postrádalo smysl.

21. Soud proto shrnuje, že z důvodu pozbytí platnosti napadeného územního opatření o stavební uzávěře, resp. jeho zániku, v důsledku nabytí účinnosti nového územního plánu pro totéž území, odpadl předmět řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Odpadnutí předmětu řízení pak představuje neodstranitelnou podmínku řízení, a proto soud výrokem I. tohoto usnesení podaný návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.
22. Výrok II. usnesení, o náhradě nákladů řízení, poté vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 6. listopadu 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu